

Нідзельська Ю.М., к.філол.н., доцент

кафедра англійської філології та перекладу імені Д. І. Квеселевича

стаття рецензована

10.1.

10.6.

Вихідні дані: // *Лінгвістика ХХІ століття: нові дослідження і перспективи* / НАН України. Центр наукових досліджень і викладання іноземних мов / [гол. ред. А.Д. Бєлова]. – К. : Логос, 2007. – С. 199–207.

Ю.М. Нідзельська

**Особливості реалізації ціннісних концептів єврейської культури:
єврейська ідентичність, сім'я і спільнота в англійській мові**

Людина живе в суспільстві і тому не може повністю уникнути впливу певних ціннісних установок сформованого соціуму, цінності знаходяться у постійному співвідношенні з раціональністю, лежать в основі прийняття рішень. Ціннісний досвід є одним з найважливіших у пізнавальній діяльності людини [Бєлова 1997, 43, 44, Вольф 1996, 138, Бєсонова 2002, 10, 99]. Те, що є важливим для соціуму, фіксується у мові – у цьому дія семантичного закону та аксіологічного принципу: найважливіші явища у житті етносу отримують детальну номінацію, оцінна насиченість слів пропорційна ступеню взаємодії з людським фактором [Приходько 2001, 27,14, Карасик 2002, 205, Тєлія 1986, 34, 35, Бєсонова 2002, 235].

Самостійна дисципліна, яка досліджує *цінності*, характеристики ціннісного світу, способи його пізнання – аксіологія. *Аксіологія* (від грец. *axios* – той, що має цінність, *logos* – теорія, наука) теорія цінностей або оцінки.

Цінності поділяють на універсальні, національні, позитивні, негативні, індивідуальні, мікрогрупові, макрогрупові, етичні. Вони є найвищими орієнтирами, які визначають поведінку людей, складають ціннісну картину світу (ЦКС) і частину мовної картини світу [Карасик 2002, 167, 139, 140]. Як зазначає В.Карасик, ЦКС моделюється у вигляді взаємопов'язаних оціночних

суджень, які співвідносяться з юридичними, релігійними, моральними кодексами та загальноприйнятими судженнями [Карасик 2000, 41].

Цінність часто розглядають як значимість чого-небудь для людини, тоді це поняття набуває суб'єктивного забарвлення. На реальний світ накладається сітка цінностей людини, а також система цінностей соціуму, причому остання є основою, щодо якої визначається оцінна картина світу індивіда [Бессонова 2002, 42]. Оцінка повинна бути об'єктивованою через її узгодження з системою цінностей, сформованою у даному соціумі [Телия 1986, 35].

Важливим видається з'ясувати, як саме суб'єкт виражає цінності та і свою ідентичність засобами дискурсу. Ми пропонуємо розглянути як актуальний аспект, орієнтир у житті єврейства – *єврейську ідентичність*. Згідно з думкою О. Бурда-Ласен [Бурда-Лассен 2005, 7], ментальна ідентичність нації є результатом самоідентифікації нації з рисами притаманної для неї етнічної ментальності на свідомому або несвідомому рівні. У багатьох випадках “бути євреєм” означає, що індивід поділяє деякі переконання навіть не замислюючись над ними, наприклад, *Being Jewish is the experience and beliefs you share without even thinking about it!* На думку одного з представників єврейського етносу, бути євреєм – це просто бути частиною того, ким він є, *“that’s part of who I am”* [Freedman 2000, 298, 264]. Таким чином, самоототожнення особи з характерними рисами етносу відбувається на підсвідомому рівні.

За умови, коли особа є одночасно учасником різних соціокультурних груп, вона володіє одразу декількома ідентичностями [Wolf 2002, 207]. У наступному прикладі представлено подвійну єврейську ідентичність: *Be a Jew in the home and a man in the street* [Singer 1969, 9]. Можемо припустити, що така подвійна референція єврея зумовлена небезпекою виявляти власну ідентичність у соціумі.

Трагічна доля євреїв, жахи Холокосту зумовили трактування єврейства як нещасний випадок народження: *an unfortunate accident of birth*; випадкову особливість біографії: *an incidental feature in both her own and her daughter’s*

biographies”. Під час Холокосту євреї почувалися нещасними, усвідомлюючи свою національність: *He seemed to be unhappy, very conscious of being Jewish* [Susser 2002, 230, Baumgarten 2002, 104, Styron 1979, 328]. Холокост (Шоа) як безпрецедентне явище в історії людства є винятковим чинником у формуванні єврейської ідентичності. Наприклад, П’єр Гольдман визначав свою ідентичність через холокост, *Pierre Goldman defined his identity in terms of Holocaust* [Wall 2002, 178]. Крім того, заслуговує на увагу риторичне запитання: *“Can the identity of a late-twentieth-century Jew not be affected by the Shoah?”* І. Вол попереджає, що Шоа (Холокост) – це невдала заміна для багатой єврейської ідентичності: *Shoah would be a poor substitution for a rich identity*. В іншому контексті спостерігаємо, що саме єврейська ідентичність є справжньою скарбницею: *Jewish Identity provides a gold mine* [Wettstein 2002, 8, 9, 16].

Таким чином, частина єврейського спадку, зосередженого на стражданнях, часто складає сутність єврейської ідентичності [Susser 2002, 228]: *the adversity-centered segment of the Jewish heritage...often remains the core substance of Jewish Identity*. Наприклад, особа, яка є представником єврейської національності, вважає себе, так би мовити, компетентною у питанні бід і страждань: *“As a Jew, I regard myself as an authority on anguish and suffering”* [Styron 1979, 71]. Крім того, існує кліше: *It’s hard to be a Jew* [Gross 1997, 46].

Враховуючи той факт, що етнічна церква здатна формулювати культурні орієнтації певного соціуму, підкреслимо, що єврейська синагога забезпечує союз тих, хто бажає залишитися у групі своїх одиновірців [Cohen Isr www, Telushkin 2002, 23]. Підкреслюють, що релігія обумовлює аксіологічні конфігурації етносу. Вірність своїй релігії, Іудаїзму, допомогла євреям вижити у чужих країнах [Freedman 2000, 276, 71, Goldman 2001, 62]. Причиною цього вважають те, що Іудаїзм забезпечував внутрішнє відчуття безпеки, пов’язував євреїв у часі та просторі: *Judaism ...binding Jews across time and space*. Цей факт знаходить відображення і в інших контекстах, у назвах книжок, наприклад, *“I Seek my brethren”*, тобто “я розшукую своїх братів”, де в імплікатурі знаходиться релігійний чинник [Finkelstein 1949, 686, Elazar www]. У деяких

країнах Іудаїзм продовжують вважати національною ідентичністю [Goldman 2001, с.231]. Самі представники цього етносу часто підкреслюють свій органічний зв'язок з релігією, наприклад, *I'm a Jew, which means that I have faith* [Cohen Isr www, Abramovitch 1996, 327]. Історик Х. Дайнер ототожнює Іудаїзм з єврейством [Freedman 2000, 71]: *"Judaism the religion had existed in tandem with this other thing that we might call Jewishness as ethnicity, Jewishness as peoplehood"*. На нашу думку, модальність оцінки у єврейській мовній свідомості сформована багато у чому під впливом релігійного світосприйняття.

Найважливіші цінності у культурі співвідносяться з метафоричними структурами найважливіших концептів культури. У наступному уривку у риторичному оформленні йдеться про те, що єврейський народ уникає розуміння себе у якості вічного *канатохідця* або ризикованого *скрипаля на даху*, чий помилковий крок означатиме трагедію: *Can Jewishness avoid understanding itself in the perennial image of a tightrope walker, or the precarious fiddler on the roof whose misstep will mean tragedy?* [Susser 2002, 232]. У цьому контексті відбувається метафоричне перенесення у напрямку ЛЮДИНА – МЕНТАЛЬНЕ УТВОРЕННЯ. Метафору часто визначають як проектування одного семантичного поля, поля-джерела, в інше поле, поле-мішень, це своєрідне відображення слугує для концептуалізації об'єктів та ситуацій з поля-мішені, у даному випадку єврейства.

Аналізуючи *єврейську ідентичність*, підкреслимо, що її вербалізовано як антитезу, а концептуалізовано як найкрихітнішу, проте безмірно велику сутність, як найбільш непроникну таємницю, але очевидну у кожному жесті та слові...*what makes him a Jew, something infinitesimally small yet immeasurably large, his most impenetrable secret, yet evident in every gesture and every word* [Rosenzweig 1955, 58].

У певні періоди історії, під час комуністичної влади у СРСР, наприклад, єврейська ідентичність була тягарем. У суспільстві, в якому існував антисемітизм, представники давнього народу "були змушені боротися з обов'язком бути євреєм", *Jews...had to contend with the liability of being a Jew.*

Нерідко люди замовчували своє єврейське походження, яке могло зашкодити дорослим і дітям... *to hide their Jewishness... out of fear that their identification with the Jewish community will be to their and their children's disadvantage*. Бути євреєм вважалося соромом, єврейство трактували як негативну ідентичність, навіть хворобу, згадувати про вказану національну нішу було політично некоректно: *“Being Jewish was shameful for so many years, a negative identity – a secret illness, It was politically incorrect to mention our national niche”* [Goldman 2001, 63, 154, 236, 62, xviii]. Багато хто з євреїв, через об'єктивні причини, були змушені уникати єврейства: *...tried to escape... their “Jewishness”* [Tallen 2002, 238].

Однак деякі євреї відкрито говорили про своє походження, у тому числі З.Фройд, якого вважають національним героєм, хоча його служіння єврейській справі, згідно думки самого ученого, обмежувалося тим, що він ніколи не заперечував свого єврейського походження [Цит. За Telushkin 2002, 134]: *“... the Jews altogether have celebrated me like a natural hero, although my service to the Jewish cause is confined to the single point that I have never denied my Jewishness.”* У наступному контексті імпліковано інформацію про неприхованість своєї ідентичності: *He declares his Jewish Identity from the rooftops* [Wettstein 2002, 16, 10].

Іноді в англomовному контексті вживають *Yiddishkeit* у значенні “єврейство, етнічність, єврейський спосіб життя”. Ці поняття за смислом тотожні [Freedman 2000, 35]: *It was ethnicity, Jewishness, a way of life that eventually came to be called Yiddishkeit*. Крім того, літературний критик І. Хов таким чином характеризує *Yiddishkeit*: *“self-educated worker-intellectual still bearing the benchmarks of the Talmud Torah... yet fired by a vision of universal humanist culture”* [Freedman 2000, 35]. У представленій діафорі спостерігаємо інкорпорованість у новий концепт знання про вже пізнаний об'єкт, яке відображено у значенні переосмисленого імені, тобто сферою-джерелом метафоризації є самоосвічений робітник-інтелегент, який несе на собі відбиток лав школи Талмуд Тора, проте черпає натхнення з універсальної гуманістичної

культури; отже, цей об'єкт уже є пізнаним, відомим, він допомагає усвідомити сферу-мішень, у даному випадку єврейство.

Єврейська ідентичність неоднозначна [Steinberg 2002, 255], вона охоплює усвідомлення спільної сім'ї, колективної історії, пам'ять про холокост, відчуття солідарності з єврейським народом, розуміння статусу меншості у неєврейському оточенні.

Між різними ціннісними системами існують точки дотику – це глибинні універсалії на підсвідомому рівні, які представляють собою приклад аксіологічного консенсусу [Белова 1997, 42, 61]. Сім'я як соціальний інститут є дуже важливою для різних етносів, для єврейського у тому числі, таким чином виявляється ціннісний консенсус.

На нашу думку, варто проаналізувати наступну цінність єврейської лінгвокультури – *єврейську сім'ю*, тому що нерідко підкреслюють традиційно особливе ставлення євреїв до своєї родини [Freedman 2000, 106, Telushkin 2002, 27, Cohen Israel www]. Стереотипне уявлення про дружню єврейську сім'ю як складову єврейської ціннісної картини світу визначає співвідносну з єврейською етикою доміную моральності.

Важливим видається підкреслити, що моральна оцінка виконує роль моральної санкції, яка застосовується щодо людської поведінки. Заснувати сім'ю у євреїв вважають релігійним обов'язком. Добре відомі слова: *“плодіться та розмножуйтесь”* – *“be fruitful and multiply”* [Cohen www, Abramovitsh 1996, 352].

Як правило, вторинний зміст, на який переноситься лексична назва, є культурно більш цінним, метафора завжди ціннісно мотивована. У ній набувають оціночних смислів навіть слова, які не мають оціночних конотацій у первинних значеннях, а світ асоціацій, які формують метафоричне перенесення, практично безмежний. Отже, єврейську сім'ю пізнають як єдність, яка оберігала чистоту роду та спільноту релігійних традицій, як твердиню єврейського духу: *Jewish Family is the bond of cohesion which has safeguarded the*

purity of the race and the community of religious tradition. It is the stronghold of Jewish sentiment [Israel Cohen www].

Привертає увагу той своєрідний факт, що слово “сім’я” безумовно, як вказує письменник Г. Гольд, супроводжує слово “єврейський”: *the word “family” follows “Jewish” as inexorably as “cancer” follows “lungs”* [Telushkin 2002, 19]. Мабуть, у цьому контексті заковані певні загальноприйняті стереотипні оціночні сприйняття.

Сім’я – парадигма для єврейської нації, прив’язаність євреїв до своєї родини особливо помітна [Diamant 1997, 18], [Cohen Israel www]. Можливо, особлива батьківська опіка у єврейському середовищі (parental overinvolvement) це страх євреїв, навіяний погромами або холокостом. Сімейні відносини є центральними для євреїв, про них вони говорять частіше, ніж інші [Telushkin 2002, 19, 32]. Тому вислів *“a real Jewish mother”, “справжня єврейська матір”* почали застосовувати для позначення схвильованої матері будь-якого етнічного або релігійного походження.

Аксіологічний код проявляється у мові у вигляді конотації лексичних одиниць, саме вона є місцем вираження емотивності у мові. Змістом культурної конотації є ментальні прескрипції. Розглянемо єврейські прислів’я, в яких імпліковано інформацію про важливість матері, жінки у житті [Gross 1997, 62, 73]:

Since God could not be everywhere, he created mothers; Бог створив матерів, тому що не може одночасно бути скрізь;

A Jew without a wife will not find peace in this life; Єврей без жінки не матимете спокою у житті;

Honor your wives, that ye may be enriched; Шануйте своїх жінок і будете збагачені [Nulman 1997, 123,160]. Таким чином, часто підкреслюють важливу роль жінки, матері у єврейській культурі.

У єврейській лінгвокультурі існує домашнє благословіння: *“Thy wife shall be as a fruitful vine, in the innermost parts of thine house; thy children like olive plants, round about the table”*. У даному контексті жінка порівнюється з

родючою виноградною лозою, діти – з оливками. У цьому та наступному прикладі імпліковано інформацію про важливість дітей у єврейській сім'ї: *Who ever heard of a married Jewish gent without he has got half a dozen about the house, at very least?* [Cohen Israel www, Abramovitsh 1996, 11].

Важливо підкреслити, що метафору сімейної єдності (the metaphor of family unity) [Steinberg 2002, 259] можливо використовувати, характеризуючи всю єврейську спільноту. У такому перенесенні імпліковано інформацію про те, що євреї – це одна велика сім'я, *Jews are one extended family*; про заспокійливість поняття “великої єврейської сім'ї”, “*comforting notion of the “extended Jewish family”*” [Telushkin 2002, 167, Steinberg 2002, 259, Wolf 2002, 209]. Уживають вислів *our own family saga* в узагальненому значенні – сімейна сага усього єврейства. Вживають інші вирази, наприклад, *Jews... seeking out other members of the global family*, коли йдеться про євреїв, членів світової сім'ї [Steve Israel www, Diamant 1997, 19].

Відомо, що у прислів'ях у сентенційній формі відображені характерні установки життєвої філософії певного народу. Зокрема, у прислів'ях з конотацією про важливість спільноти завуальовані певні культурні імперативи для єврейського народу. Наприклад, [Gross 1997, 18, 98]:

Join the community: the wolf snatches only the stray sheep that wanders off from the flock. У такому контексті образно представлено інформацію про необхідність триматися разом.

Don't detach yourself from the community. У цьому і наступному прислів'ях інкорпорована прескрипція не відокремлюватися від громади. *Nobody should withdraw from society.*

Either companionship or death [Nulman 1997, 17], [Gross 1997, 98]. Прислів'я звучить категорично: або товариство, або смерть.

United in friendship is all of Israel [Nulman 1997, 226]. Увесь єврейський народ об'єднаний дружбою.

Трагедії у єврейській історії зумовили те, що єдність стала невід'ємною умовою виживання [Freedman 2000, 319].

Існує точка зору, що євреї тільки тоді можуть насправді бути євреями, коли вони належить до певних кіл, сім'ї, спільноти, нації тощо [Steve Israel www]. Автостереотипи є втіленням національної самосвідомості, увесь єврейський народ уявляють як єдину групу, а кожного індивіда вважають її членом: *all Israel is one body, and every individual Israelite a member of that body* [Nulman 1997, 156]. Євреї сприймають себе як взаємопов'язаний механізм світового єврейства, *Jews saw themselves as part of one interlocking mechanism of world Jewry* [Steve Israel www]. У цьому уривку відбувається переосмислення за вектором від фізичного до нефізичного. Євреїв об'єднує заповідь спільної долі (a covenant of common fate) [Freedman 2000, 27, Finkelstein 1949, 686].

Варто виділити, що оцінка відображає взаємодію людини і реального світу, вона є певною інструкцією до дії. Отже, позитивно оцінюється єдність і відповідальність, вони є ціннісними установками у єврействі: *усі євреї відповідальні один за одного, all Jews are responsible for fellow Jews* [Goldman 2001, 2, 65, Cohen Israel www, Elazar www, Nulman 1997, 156].

Вилучення євреїв із багатьох сфер суспільства стимулювало єврейську життєдіяльність у спільноті [Cohen Israel]. Одним словом, серед різних тенденцій, які характеризують сучасне єврейство, відчуття солідарності (*the sentiment of solidarity*) є об'єднуючим.

Ціннісні установки виявляються у поведінці та способі мислення. Відомо, що емоційна аргументація характеризується простим синтаксисом, імперативами, наявністю запитань. Наприклад, "*we always had to be together: believers and non-believers*", ми завжди повинні бути разом, віруючі та невіруючі [Freedman 2000, 35]; *the Jews had to be welded as much as possible, євреї повинні були бути згуртованими* [Steve Israel www].

У діяфорі Бен Гуріона євреїв представлено як людські пилинки, які намагаються триматися одна за одну [Freedman 2000, 51]: "*In the Diaspora, Jews, as Jews are human dust, whose particles try to cling to each other.*" Вважають, що метафора допомагає краще усвідомити абстрактне, не випадково одним з

основних метафоричних перенесень – від конкретного до абстрактного, від матеріального до духовного.

Інші нації також підкреслюють, що євреї віддані своєму роду, тримаються разом, є неподільною сутністю. У цьому автостереотипи єврейства та гетеростереотипи інших народів співпадають. *“Jews are clannish, always sticking together [Telushkin 2002, 25]; the Jewish Nation as an undivided entity .* Привертає увагу рекламна формула одного з єврейських благодійних фондів, *“we are one”,* ми – одне ціле [Steinberg 2002, 253].

У цьому контексті концептуалізовано єврейську спільноту як канал для єврейських цінностей, матеріальна оаза єврейського життя ... *community was now to be the conduit for Jewish value and the physical oasis for Jewish Life.* Єврейську громаду вважають заміною нації, *a substitute for the nation*, її характеризує сильна і священна відданість, *strong attachments, sacred devotion* [Steve Israel www, Wettstein 2002, 8, Freedman 2000, 27].

Отже, можемо зробити висновок, що такі єврейські ціннісні концепти, як *сім'я, ідентичність* та *спільнота*, виділяються самим єврейським етносом і іншими народами у якості специфічних характеристик єврейства, вони знаходять вираження у мовленнєвій практиці представників етносу, у нормативах та прескрипціях поведінки.

Література:

1. Белова А.Д. Лингвистические аспекты аргументации: Монография. К,1997. – 300 с.
2. Бессонова О.Л. Оцінний тезаурус англійської мови: когнітивний і гендерний аспекти. Дис. докт. філол. наук. 10.02.04 Донецьк, 2002. – 463 с.
3. Бурда - Лассен О.О. Переклад як процес декодування ментальної ідентичності нації (на мат. українських і німецьких етнолексем міфологічного походження. Автореф. дис. канд. філолог. наук, К., 2005. – 20 с.
4. Вольф Е.М. Функциональная семантика. Описание эмоциональных состояний. Главы из книги // Функциональная семантика: оценка, экспрессивность, модальность / Под ред. Н.Д. Арутюновой. М.: Институт языкознания РАН, 1996. – С. 137-167.
5. Карасик В.И. Этнокультурные типы институционального дискурса // Этнокультурная специфика речевой деятельности РАН. ИНИОН Центр гуманитарных научно-информационных исследований. Отд. Языкознания / Отв. Ред. Трошина Н.Н. М., 2000. – С. 37-53.
6. Карасик В.И. Языковой

круг: личность, концепты, дискурс. Волгоград: Перемена, 2002. – 477 с. **7.** *Приходько Г.И.* Способи вираження оцінки в сучасній англійській мові. Запоріжжя: ЗДУ, 2001. – 362 с. **8.** *Телия В.* Коннотативная аспект семантики номинативных едениц / Отв. ред. А.А. Уфимцева. – М.: Наука, 1986. – 141 с. **9.** *Abramovitsh S.Y.* Tales of Mendele the Book Peddler. Fishke the Lame and Benjamin the Third. N.Y.: Schocken Books, 1996. – 301 p. **10.** *Baumgarten M.* Dancing at Two Weddings. Mazel between Exile and Diaspora // *Diasporas and Exiles: Varieties of Jewish Identity.* Ed. By H. Wettstein. Berkeley, Los Angeles, London: UNIVERSITY OF CALIFORNIA PRESS, 2002. P. 78-112. **11.** *Cohen Israel* Jewish Life in Modern Times [http:// www. Ibiblio.org/Yiddish/Book/ Cohen/culture. html](http://www.Ibiblio.org/Yiddish/Book/Cohen/culture.html). **12.** *Daniel J. Elazar* Jewish Civilization and Polity in a Globalized World: A New Vision for Organized Jewry [http:// yadyisroel .com /jewishedu. html](http://yadyisroel.com/jewishedu.html). **13.** *Diamant A.* Choosing a Jewish Life. A hand book for People converting to Judaism and for their family and friends. N. Y.: Schocken books, 1997. – 294 p. **14.** Dictionary of 1000 Jewish Proverbs Ed. by David C. Gross N.Y.: HIPPOCRENE BOOKS, 1997. – 125 p. **15.** *Finkelstein L.* The Jews. Their History, Culture and Religion. The Jewish Publication Society of America, Vol. II. 1949. – 744 p. **16.** *Freedman G.* Jew vs. Jew. The struggle for the Soul of American Jewry.– N. Y., London, Toronto, Sydney, Singapore: SIMON & SCHUSTER, 2000. – 397 p. **17.** *Goldman Ralf* I seek my brethren. Rescue. Relief and Reconstruction. N.Y.: Newmarket Press, 2001. – 265 p. **18.** *Kerri P. Steinberg* *Contesting Identities in Jewish Philanthropy/* *Diasporas and Exiles: Varieties of Jewish Identity.* Ed. By H. Wettstein.– Berkeley, Los Angeles, London: UNIVERSITY OF CALIFORNIA PRESS, 2002. – P. 253 – 278. **19.** *Nulman M.* The Encyclopedia of the Sayings of the Jewish People. Northvale, New Jersey Jerusalem: JASON ARONSON INC, 1997. – 358 p. **20.** *Rosenzweig F.* On Jewish Learning. Ed/ by N.N. Glatzer. N.Y.: Schocken Books, 1955. – 128 с. **21.** *Singer I.* The Family Carnovsky. N.Y.: Schoken Books, 1969. – 405 p. **22.** *Steve Israel* Connecting to Community Jewish Peoplehood – Belonging and Commitment [http:// www.jafi.org.il/education/ide ntity/index. html](http://www.jafi.org.il/education/identity/index.html). **23.** *Styron W.* Sophie’s Choice. – N.Y.: Random House, 1979. – 515 с. **24.** *Susser B.* The Ideology of Affliction: Reconsidering the Adversity Thesis// *Diasporas and Exiles: Varieties of Jewish Identity.* Ed. By H. Wettstein. – Berkeley, Los Angeles, London: UNIVERSITY OF CALIFORNIA PRESS, 2002. – P. 221-233. **25.** *Tallen Louise E.* *Jewish Identity Writ Small The Everyday Experience of Baalot Teshuvah/* *Diasporas and Exiles: Varieties of Jewish Identity.* Ed. by H. Wettstein. – Berkeley, Los Angeles, London: UNIVERSITY OF CALIFORNIA PRESS, 2002. – P. 234-252. **26.** *Telushkin J.* Jewish Humor What the Best Jewish Jokes Say About the Jews. Perennial: An imprint of Harper Collins Publishers, 2002. – 237 p. **27.** *Wall I.* Remaking Jewish Identity in France // *Diasporas and Exiles: Varieties of Jewish Identity.* Ed. By H. Wettstein.– Berkeley, Los Angeles, London: UNIVERSITY OF CALIFORNIA PRESS, 2002. P. 164 -190. **28.** *Wettstein H.* Introduction // *Diasporas and*

Exiles: Varieties of Jewish Identity. Ed. By H. Wettstein. – Berkeley, Los Angeles, London: UNIVERSITY OF CALIFORNIA PRESS, 2002. P. 1-17. **29.** *Wolf D.* “This Is Not What I Want”: Holocaust Testimony, Postmemory, and Jewish Identity // *Diasporas and Exiles: Varieties of Jewish Identity*. Ed. By H. Wettstein.– Berkeley, Los Angeles, London: UNIVERSITY OF CALIFORNIA PRESS, 2002.– P. 191-220.

The article highlights the peculiarities of presentation of such values of the Jewish culture as Jewish Identity, Family and Community in the English language. Thorough attention is paid to revealing their conceptual characteristics analyzing examples of direct and non-direct linguistic means of realization of these concepts in the language and their implicative meanings.

Key words: values, estimation, metaphor, connotation.

В статье рассматриваются особенности презентации ценностных концептов еврейской культуры: Еврейская Идентичность, Семья, Община в среде английского языка. В фокусе исследования – раскрытие концептуальных характеристик указанных ценностей путем анализа прямых и не прямых средств их лингвистической реализации, а также имплицатуры.

Ключевые слова: ценности, оценка, метафора, коннотация.